

Foaie de duminică

Anul VI nr. 23 (281)

4 Iunie 2017

Duminica a 8-a după Paști
(Cincizecimea sau Rusaliile)
www.parohiamartisor.ro

„Iar în ziua cea din urmă - ziua cea mare a sărbătorii - Iisus a stat între ei și a strigat, zicând: **Dacă însetează cineva, să vină la Mine și să bea. Cel ce crede în Mine, precum a zis Scriptura: râuri de apă vie vor curge din pântecul lui.** Iar aceasta a zis-o despre Duhul pe Care aveau să-L primească acei ce cred în El. Căci încă nu era (dat) Duhul, pentru că Iisus încă nu fusese preaslăvit. Deci din mulțime, auzind cuvintele acestea, ziceau: Cu adevărat, Acesta este Proorocul. Iar alții ziceau: Acesta este Hristosul. Iar alții ziceau: Nu cumva din Galileea va să vină Hristos? N-a zis, oare, Scriptura că Hristos va să vină din sămânța lui David și din Betleem, cetatea lui David? și s-a făcut dezbinare în mulțime pentru El. și unii dintre ei voiau să-L prindă, dar nimeni n-a pus mâinile pe El. Deci slugile au venit la arhierii și farisei, și le-au zis aceia: De ce nu L-ați adus? Slugile au răspuns: **Niciodată n-a vorbit un om așa cum vorbește Acest Om.** Și le-au răspuns deci fariseii: Nu cumva ați fost și voi amăgiți? Nu cumva a crezut în El cineva dintre căpetenii sau dintre farisei? Dar mulțimea aceasta, care nu cunoaște Legea, este blestemată! A zis către ei Nicodim, cel ce venise mai înainte la El, noaptea, fiind unul dintre ei: Nu cumva Legea noastră judecă pe om, dacă nu-l ascultă mai întâi și nu știe ce a făcut? Ei au răspuns și i-au zis: Cercetează și vezi că din Galileea nu s-a ridicat prooroc. și s-a dus fiecare la casa sa.”
(Ioan 7, 37-53, 8-12)

Cincizecimea este împlinirea Paștelui. Dacă deschidem un calendar, vom găsi că toate duminicile sunt numite Duminici după Rusalii, iar Rusaliile înseși sunt la cincizeci de zile după Paști. **Hristos S-a înălțat la cer și a trimis Duhul Său Cel Sfânt.** Și, când El a trimis pe Duhul Sau Cel Sfânt în lume, o noua societate a fost instituită, un corp de oameni a căror viață a căpătat un nou înțeles. Acest nou înțeles vine direct din învierea lui Hristos. **Noi nu mai suntem poporul care trăim în timpul fără înțeles, care ne conduce spre un sfârșit fără înțeles. Nu numai că ni s-a dat un nou înțeles al vieții, dar chiar moartea însăși a dobândit o nouă semnificație.** În troparul Paștelui înfățișăm pe Hristos ca pe Cel ce "cu moartea pe moarte a călcat". Nu spunem că Hristos a călcat moartea prin înviere, ci cu moartea pe moarte. Și, cu toate că un creștin are încă în față moartea, fiind în acest sens asemănător cu oricare alt om, **moartea însăși are pentru el o nouă semnificație. Ea înseamnă intrarea în Paștele Domnului, în trecerea Lui de la o viață veche la alta nouă.**

Aceasta este cheia anului liturgic al Bisericii. **Creștinismul este, întâi de toate, proclamarea în lume a învierii lui Hristos.** Spiritualitatea ortodoxă este pascală în conținutul ei interior, iar **conținutul real al vieții creștine este bucuria.** Vorbim despre sărbători, iar sărbătoarea este expresia creștinismului ca bucurie. Când înveți pe copii, le transmiți nu numai anumite cunoștințe, ci și spiritul care se ascunde în spatele acestor cunoștințe. Este știut că singurul lucru pe care un copil îl acceptă cu ușurință este în mod sigur bucuria. Însă noi am făcut creștinismul nostru atât de matur, atât de trist, atât de solemn, încât în mod virtual l-am golit de bucurie. Dar Hristos a zis: „*Cel ce nu primește împărăția lui Dumnezeu ca un copil, nu va intra în ea*” (Marcu 10,15; Luca 18,17). Aceasta nu înseamnă că noi ar trebui să uităm matematica, geografia etc. **A deveni ca un copil, în cuvintele lui Hristos, înseamnă a fi capabil de bucuria de care un adult nu mai este capabil,** înseamnă a intra în comuniune cu lucruri, cu natura, cu oamenii, fără suspiciune sau frică sau frustrare.

Adeesea noi folosim termenul "har". Dar ce este harul? **Charis în grecește înseamnă nu numai har, ci și bucurie.** Dacă eu accentuez acest punct atât de mult, este din cauza certitudinii mele că primul nostru mesaj trebuie să fie acela de bucurie pascală. Când stăm la ușa bisericii și preotul zice: "*Hristos a înviat!*", noaptea, potrivit cuvintelor Sf. Grigorie de Nyssa, devine "*mai luminată decât ziua*". Aici este forța, rădăcina reală a experienței creștine.

Paștele este începutul real al anului nostru liturgic. "Oficial", anul bisericesc începe la 1 septembrie, în termeni de principiu și fundament spiritual, pentru că **Paștele deschide într-adevăr înțelegerea noastră asupra timpului.** Lumea a fost în întuneric și Cineva a adus în ea lumina și căldura. Lumea a fost tristă, pentru că ea a devenit un cimitir, dar Cineva a spus "*moartea nu mai stăpânește*". Aceasta este ceea ce Hristos a făcut în această lume. Ea a fost rece și păcătoasă și crudă și El a venit și a zis „*Bucurați-vă!*". Acesta este modul în care Hristos S-a adresat ucenicilor Săi. "*Bucurați-vă! Pace vouă!*". De aceea, bucuria pascală este începutul experienței creștine. **Părintele Alexander Schmemmann - www.crestinortodox.ro**

Sărbătorind praznicul însă, nu rămânem doar la valoarea lui istorică ci actualizăm evenimentele. **Pogorârea Duhului Sfânt a avut o însemnătate covârșitoare pentru Biserica ce se naștea la Cincizecime, turnând în ea Duh de viață nouă, dar Duhul a rămas până astăzi la fel de prezent și activ în Biserică, la fel de important pentru ea, ca și în ziua Cincizecimii.**

„*Creat după chipul lui Dumnezeu, născut după modelul unic al lui Hristos, chip al Tatălui, omul e chemat să devină în sine o unitate întreită, persoană în comuniune, nu doar individ lângă alți indivizi, ci parte conștientă a ființei "în Hristos", Care a asumat omenitatea*” (Michel Quenot). De aceea ne rugăm pentru pogorârea Sfântului Duh, deoarece **Acesta ne face duhovnicești, după chipul Său, adică reface în noi chipul lui Dumnezeu întunecat prin cădere.** Când Duhul Sfânt, Împăratul cel ceresc petrece întru noi, atunci suntem în cuprinsul împărăției și chiar în viață aceasta fiind, pregustăm bunătățile viitoare, stăm la masă cu Avraam, cu Isaac și cu Iacov, la cina Fiului de Împărat.

PS Sofian Brașoveanul - www.crestinortodox.ro

„**Nădejdea mea este Tatăl, scăparea mea este Fiul, acoperământul meu este Duhul Sfânt, Treime Sfântă, slavă Ție!**“

Sf. Ioanichie cel Mare (+846)

Icoana canonică a Sfintei Treimi – ospitalitatea lui Avraam la stejarul Mamvri

Până la începutul secolului al XIV-lea, arta Răsăritului creștin a cunoscut doar o imagine-prefigurare vechi testamentară pentru a reda Sfânta Treime, sub forma Ospitalității sau lui Avraam, cu cei trei îngeri primiți de Avraam și Sara sub stejarul de la Mamvri. Aceasta este **singura imagine îngăduită din punct de vedere canonic** de către Biserica Răsăritului până astăzi. Dar în iconografia creștină se cunosc și alte reprezentări necanonice ale Treimii, în care Tatăl, Fiul și Sfântul Duh sunt văzuți ca Persoane distincte, fiecare cu atributele Sale.

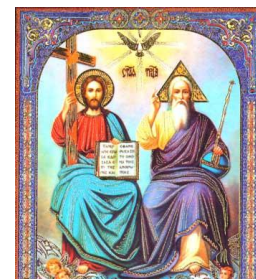
Cea mai veche reprezentare a Ospitalității lui Avraam o întâlnim în catacomba de pe Via Latina din Roma (c.320-350); întâlnirea dintre Avraam, „într-o zi pe la amiază, când ședea el în ușa cortului său”, și cei „trei Oameni care stăteau înaintea lui” (Facerea 18, 2). Sunt trei tineri, cu veșminte albe, cu chipuri și

gesturi aproape identice, stând în fața lui Avraam, pe un postament ușor înălțat. Un secol mai târziu, tema are deja toate datele unei compoziții elaborate, așa cum o putem vedea în **mozaicul din Bazilica Santa Maria Maggiore din Roma**. Sus apar cei **trei tineri, cu haine albe**, întâmpinați de Avraam, iar jos vedem scena cunoscută: tinerii stau sub stejar, Avraam și Sara pregătesc mâncarea și le-o aduc la masă. În secolul al VI-lea, în Biserica **San Vitale din Ravenna**, îngerii sunt identici, doar gesturile lor diferă: cel central și cel din dreapta fac semnul binecuvântării, iar cel din stânga arată către pâinile în formă de disc cu un x înscris în centrul lor: ideea jertfei. Tema se regăsește în secolele următoare în **Capela Palatină din Palermo**, unde tinerii capătă deja aripi (sec. XII), în domul din Monreale (sec XII-XIII), în Bazilica San Marco din Veneția (sec. XIII).

Inovații prezente în iconografia apuseană a Treimii au pătruns în diferite forme și variante și în arta Răsăritului, circulând în paralel cu Sfânta Treime canonică. Și astfel întâlnim Treimea nou-testamentară, care presupune pictarea Tatălui, a Fiului și a Sfântului Duh astfel: Tatăl este văzut ca un bătrân cu părul alb, are barbă și o aureolă specifică, formată fie din două romburi intersectate, dintr-un triunghi, Hristos apare cu tipologia cunoscută și este situat în dreapta Tatălui, iar Sfântul Duh ia chipul unui porumbel și e plasat fie între Tatăl și Fiul, dacă Ei stau unul lângă altul, fie este văzut ca o rază de lumină ce pornește din gura Tatălui.

Biserica Ortodoxă nu îngăduie nici una dintre aceste reprezentări ale Sfintei Treimi, pentru că ele nu se întemeiază pe o realitate istorică și se îndepărtează de temeiurile teologice ale dogmei treimice. **În secolul al XVII-lea, în Rusia, se naște o vie dezbatere în jurul acestei devieri, iar Sinodul de la Moscova, din anul 1667, interzice acest tip de reprezentări** în termeni expliciți: „A-L înfățișa în icoane pe Domnul Savaot (adică pe Tatăl) cu barba căruntă, cu Fiul pe genunchi și cu un porumbel între Ei este întrutotul absurd și neverosimil (necuviincios, în altă traducere-n.n.), întrucât pe Dumnezeu Tatăl nu L-a văzut nimeni niciodată. Căci Tatăl nu are trup, iar Fiul nu în trup S-a născut din Tatăl mai înainte de toți vecii. Deși Proorocul David spune: «Din pântece, mai înainte de luceafăr Te-am născut» (Ps. 109, 3), această naștere nu este în trup, ci mai presus de orice înțelegere și de negrăit, iar Hristos însuși spune în Sfânta Evanghelie: «Nimeni nu-L cunoaște pe Tatăl, decât numai Fiul». Această naștere mai înainte de veci a Fiului Unul Născut din Tatăl trebuie înțeleasă în gând, dar nu trebuie și nu poate fi înfățișată în icoană”.

Pentru iconografia Bisericii Răsăritului, icoana Sfintei Treimi rămâne de aceea cea a Ospitalității lui Avraam la stejarul de la Mamvri, reprezentativă fiind icoana lui Andrei Rubliov (iconar rus din sec.XV).

"L-am rugat pe Dumnezeu să ia mândria de la mine, și Dumnezeu mi-a răspuns: **Nu. Mândria nu se ia. De ea trebuie să te lepezi.**

L-am rugat pe Dumnezeu să-mi dea răbdare și El mi-a răspuns: **Nu. Răbdarea este cununa încercărilor. Ea nu se dă, ea se dobândește.**

L-am rugat pe Dumnezeu să-mi dăruiească fericirea și Dumnezeu mi-a răspuns: **Nu. Eu îți dau binecuvântarea, dar depinde de tine să fii fericit.**

L-am rugat pe Dumnezeu să mă ferească de durere și Dumnezeu mi-a răspuns: **Nu. Suferințele îl îndepărtează pe om de grijile lumești și îl apropie de Mine.**

I-am cerut lui Dumnezeu creștere duhovnicească și Dumnezeu mi-a răspuns: **Nu. Duhul trebuie să crească singur. Eu doar îl altoiesc, ca să aducă roade.**

I-am cerut lui Dumnezeu putere și El mi-a dat încercări ca să devin puternic.

L-am rugat pe Dumnezeu să mă ajute să-mi iubesc aproapele, așa cum mă iubește El și Dumnezeu mi-a spus: **În sfârșit ai înțeles ce trebuie să ceri. "**

Sf. Cuv. Irodion - Sf. Mănăstire Lainici

Programul săptămânii 4 iunie – 11 iunie 2017

Duminică	4 iunie	8 - 12	- Sf.Liturghie (Pogorârea Sfântului Duh) - Pr.Dragoș
Duminică	4 iunie	12 - 13	- Vecernia plecării genunchilor (a Sfintei Treimi) - Pr.Dragoș
Luni	5 iunie	8 - 12	- Sf.Liturghie (Sfânta Treime) - Pr.Dragoș
Luni	5 iunie	17 - 18	- Acatistul Sf.Arhangheli – Pr.Dragoș
Martți	6 iunie		- Program administrativ (zi liberă)
Miercuri	7 iunie	9 – 10	- Sfințirea mică a apei – Pr.Dragoș
Joi	8 iunie		
Vineri	9 iunie	9 - 11	- Taina Sf.MASLU
Vineri	9 iunie	17 – 18	- Slujba acatistului – Pr.Dragoș
Sâmbătă	10 iunie	8 - 11	- Sf.Liturghie și pomenirea celor adormiți – Pr.Ticu
Sâmbătă	10 iunie	17 – 19	- Vecernia Tuturor Sfinților– Pr.Ticu
Duminică	11 iunie	8 - 12	- Sf.Liturghie (Duminica Tuturor Sfinților) - Pr.Ticu
Duminică	11 iunie	16 - 18	- Festivalul de pricesne de la parohia Sf.Ambrozie – Apărătorii Patriei II